

(Sprawa C-629/10)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Wykładnia art. 5, 6 i 7 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. L 46, s. 1) — Prawo do odszkodowania w przypadku opóźnienia — Skutki wyroku Trybunału z dnia 19 listopada 2009 r. w sprawach połączonych C-402/07 i C-432/07 *Sturgeon*

Sentencja

- 1) Wykładni art. 5–7 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91, należy dokonywać w ten sposób, że pasażerem opóźnionych lotów przysługuje prawo do odszkodowania na mocy tego rozporządzenia w sytuacji, gdy z powodu tych lotów ponoszą oni stratę czasu wynoszącą co najmniej trzy godziny, czyli gdy docierają do swojego miejsca docelowego co najmniej trzy godziny po pierwotnie przewidzianej przez przewoźnika lotniczego godzinie przylotu. Takie opóźnienie nie daje jednak pasażerom prawa do odszkodowania, jeżeli przewoźnik lotniczy jest w stanie dowieść, iż duże opóźnienie lotu jest spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności, których nie można było uniknąć pomimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków, to jest okoliczności, które pozostają poza zakresem skutecznej kontroli przewoźnika lotniczego.
- 2) Analiza pytań prejudycjalnych nie wykazała istnienia żadnej okoliczności mogącej mieć wpływ na ważność art. 5–7 rozporządzenia nr 261/2004.

⁽¹⁾ Dz.U. C 72 z 5.3.2011.
Dz.U. C 89 z 19.3.2011.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 25 października 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof — Niemcy) — *Folien Fischer AG, Fofitec AG przeciwko Ritrama SpA*

(Sprawa C-133/11) ⁽¹⁾

(Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości — Jurysdykcja w sprawach cywilnych i handlowych — Jurysdykcja szczególna w przypadku odpowiedzialności z tytułu czynu niedozwolonego lub czynu podobnego do czynu niedozwolonego — Powództwo o ustalenie nieistnienia stosunku prawnego lub prawa („negative Feststellungsklage”) — Prawo domniemanego sprawcy zdarzenia wywołującego szkodę do pozwania potencjalnego poszkodowanego przed sąd miejsca, w którym zdarzenie rzekomo nastąpiło lub może nastąpić, w celu ustalenia nieistnienia odpowiedzialności z tytułu czynu niedozwolonego)

(2012/C 399/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: *Folien Fischer AG, Fofitec AG*

Strona pozwana: *RITRAMA SpA*

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesgerichtshof — Wykładnia art. 5 pkt 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 12, s. 1) — Jurysdykcja szczególna w przypadku odpowiedzialności z tytułu czynu niedozwolonego lub czynu podobnego do czynu niedozwolonego — Powództwo o ustalenie nieistnienia stosunku prawnego lub prawa (negative Feststellungsklage) — Prawo sprawcy zdarzenia wywołującego szkodę do pozwania poszkodowanego przed sąd miejsca, w którym zdarzenie nastąpiło lub może nastąpić, w celu stwierdzenia nieistnienia odpowiedzialności z tytułu czynu niedozwolonego

Sentencja

Artykuł 5 pkt 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że powództwo o ustalenie nieistnienia stosunku prawnego lub prawa zmierzające do stwierdzenia braku odpowiedzialności z tytułu czynu niedozwolonego lub czynu podobnego do czynu niedozwolonego jest objęte zakresem stosowania tego przepisu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 204 z 9.7.2011.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 25 października 2012 r. — *Komisja Europejska przeciwko Republice Francuskiej*

(Sprawa C-164/11) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2003/96/WE — Opodatkowanie produktów energetycznych i energii elektrycznej — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie)

(2012/C 399/06)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciel: W. Mölls, pełnomocnik)

Strona pozwana: Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues i N. Rouam, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: S. Centeno Huerta, pełnomocnik)